

Svar på Interpellation "Att göra en sak värre"

I sin Interpellation tar Roy Cederbäck (Kd) upp frågan om vårddygnssavgifterna inom rättspsykiatrin, eller rättare sagt effekterna av avgifthöjningen från 80 kr till 100 kr per dygn.

Personer som är dömda till rättspsykiatrisk vård betalar vårddygnssavgift på samma villkor som andra patienter inom landstingets slutenvård. I sjukhusvården orsakar denna avgift sällan några betalningsproblem för den enskilde i och med att de genomsnittliga vårdtiderna är så korta som fem till sex dygn. För patienterna i rättspsykiatrin är det annorlunda. Vårdtiden per patient där är i de flesta fall kring fyra år. Många av patienterna har ingen eller mycket låg inkomst. Alltför ofta lämnar de den rättspsykiatriska vården med hög skuld som extra belastning i det fortsatta livet.

Så långt är jag överens med interpellanten. Jag anser dock att Roy Cederbäck har fel fokus i sitt resonemang. Det är inte avgifthöjningen (den första sedan femton år) på 20 kr per dygn som skapar skuldproblem för patienterna i rättspsykiatrin. Naturligtvis förvärrat i viss mån men inte skapat.

Jag anser att en rättvis lösning på denna patientgrupps skuldsättning bör finnas på den statliga nivån. Det är ju staten som genom domstolsväsendet dömer en person till rättspsykiatrisk vård. I den vårdformen kan en medellös person dra på sig ett högt skuldbelopp. Om samma domstol dömt vederbörande till ett fängelsestraff så skulle motsvarande skuldproblematik aldrig kunnat uppstå.

2011 skrev Vänsterpartiet en motion i ärendet. I motionen fanns ett förslag om att staten skulle kompensera landstingen vårddygnssavgifterna inom rättspsykiatrin och därmed befria patienterna från de samma. Bland annat den Kristdemokratiska riksdagsgruppen med Socialministern i spetsen röstade ner förslaget.

Juha Rundgren (V)
Landstingsråd